

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7321/2550

นายชลอ อินสวรรค์ กับพวกโจทก์ นายจ้อย มีลักษณะ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 27, ป.วิ.พ. มาตรา 199, ป.วิ.พ. มาตรา 249

ย่อ / หลักกฎหมาย

คู่ความฝ่ายที่เสียหายจากการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบอาจยกกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบนั้นขึ้นว่ากล่าวได้ในเวลาใด ๆ ก่อนศาลมีคำพิพากษา แต่ต้องไม่ช้ากว่าแปดวันนับแต่วันที่คู่ความฝ่ายนั้นได้ทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างนั้น แต่ทั้งนี้คู่ความฝ่ายนั้นต้องมีได้ดำเนินการอันใดขึ้นใหม่หลังจากได้ทราบเรื่องผิดระเบียบแล้ว หรือมิได้ให้สัตยาบันแก่การผิดระเบียบนั้นตาม ป.วิ.พ. มาตรา 27 เมื่อ

คำพิพากษา

โจทก์ยื่นคำฟ้องต่อศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นให้ส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยทั้งสามแล้ว จำเลยทั้งสามทราบถึงการฟ้องแล้วไม่ได้คัดค้านว่า ศาลชั้นต้นไม่มีเขตอำนาจที่จะรับฟ้องไว้พิจารณากลับยินยอมให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณา โดยสืบพยานโจทก์และให้จำเลยทั้งสามอ้างตนเข้าเบิกความ จนกระทั่งทั้งสองฝ่ายแถลงหมดพยานและศาลชั้นต้นพิพากษาคดีแล้วเท่ากับจำเลยทั้งสามยอมปฏิบัติตามที่ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาเสร็จสิ้น อันเป็นการให้สัตยาบันแก่การผิดระเบียบแล้ว จำเลยทั้งสามจึงยกการผิดระเบียบดังกล่าวขึ้นมาในชั้นอุทธรณ์ไม่ได้ เอกสารใบเสร็จรับเงินที่แนบท้ายอุทธรณ์และฎีกากับสำเนาฟ้องที่แนบมาท้ายฎีกาเป็นพยานหลักฐานอย่างหนึ่ง เมื่อจำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณา จำเลยทั้งสามมีสิทธิเพียงสาบานตนให้การเป็นพยานเองและถามค้านพยานโจทก์ได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 199 วรรคสอง (เดิม) เท่านั้น หากมีสิทธิส่งเอกสารดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานไม่ ฎีกาของจำเลยทั้งสามเป็นการคัดลอกข้อความในอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสามมาเป็นฎีกาทั้งสิ้น โดยไม่ได้โต้แย้งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่าไม่ถูกต้องหรือคลาดเคลื่อนอย่างไร และศาลอุทธรณ์ควรวินิจฉัยอย่างไร จึงเป็นฎีกาไม่ขัดแย้ง ต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม ป.วิ.พ. มาตรา 249 วรรคหนึ่งโจทก์ทั้งสองฟ้องและแก้ไขคำฟ้อง ขอให้ศาลพิพากษาว่าโจทก์ทั้งสองมีสิทธิครอบครองที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) ทะเบียนเล่ม 17 หน้า 45 สารบบเลขที่ 45 หมู่ 14 ตำบลเนินหอม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี เนื้อที่ 4 ไร่ 2 งาน 90 ตารางวา ให้จำเลยทั้งสามรื้อถอนขนย้ายทรัพย์สินทั้งหมดออกไปจากที่ดินของโจทก์ทั้งสอง และห้ามจำเลยทั้งสามพร้อมบริวารเข้ามาเกี่ยวข้องกับที่ดินดังกล่าวอีก ให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสอง 252,000 บาท โดยให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ร่วมกับจำเลยที่ 1 ชดใช้แก่โจทก์ทั้งสอง 100,000 บาท และให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสองต่อไปรายเดือน ๆ ละ 15,000 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะรื้อถอนขนย้ายทรัพย์สินออกไปจากที่ดินโจทก์ทั้งสองเสร็จสิ้น จำเลยทั้งสามขาดนัดยื่นคำให้การ ระหว่างพิจารณา โจทก์ที่ 2 ถึงแก่กรรม โจทก์ที่ 1 ทายาทของโจทก์ที่ 2 ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นคู่ความแทนศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า โจทก์ทั้งสองเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) ทะเบียนเล่ม 17 หน้า 45 สารบบเลขที่ 46 หมู่ 14 ตำบลเนินหอม อำเภอเมืองปราจีนบุรี เนื้อที่ 4 ไร่ 2 งาน 90 ตารางวา ห้ามจำเลยทั้งสามพร้อม

บริวารเข้าไปเกี่ยวกับที่ดินดังกล่าว และให้จำเลยทั้งสามหรือถอนขนย้ายต้นไม้ที่จำเลยทั้งสามปลูกไว้ในที่ดินดังกล่าวออกไปจากที่ดิน กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสองเป็นเงิน 6,000 บาท คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยทั้งสามฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "เหตุดังกล่าวเป็นกรณีที่จำเลยทั้งสามโต้แย้งการมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยตรงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่มีได้ปฏิบัติให้การเป็นไปด้วยความยุติธรรมหรือที่เกี่ยวข้องด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนในเรื่องการเขียนและการยื่นหรือการส่งคำคู่ความ เมื่อศาลเห็นสมควรหรือคู่ความฝ่ายที่เสียหายเนื่องจากการที่มีได้ปฏิบัติเช่นนั้น ยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องให้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งให้เพิกถอนการพิจารณาที่ผิดระเบียบนั้นเสียทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ข้อค้านเรื่องผิดระเบียบนั้น คู่ความฝ่ายเสียหายอาจยกขึ้นกล่าวได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ ก่อนมีคำพิพากษา แต่ต้องไม่ช้ากว่าแปดวันนับแต่วันที่คู่ความฝ่ายนั้นได้ทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างนั้น แต่ทั้งคู่ความฝ่ายนั้นต้องมิได้ดำเนินการอันใดขึ้นใหม่หลังจากที่ได้ทราบเรื่องผิดระเบียบแล้วหรือต้องมิได้ให้สัตยาบันแก่การผิดระเบียบนั้น ๆ แต่ในคดีเรื่องนี้ เมื่อโจทก์ยื่นคำฟ้องต่อศาลและศาลส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยทั้งสาม จำเลยทั้งสามยื่นคำให้การเกินกำหนดจึงขาดนัดยื่นคำให้การ จำเลยทั้งสามทราบถึงการถูกฟ้องแล้ว แต่ไม่ได้คัดค้านเรื่องศาลชั้นต้นไม่มีเขตอำนาจที่จะรับฟ้องไว้พิจารณาซึ่งเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องในการยื่นคำฟ้อง กลับยินยอมให้ศาลชั้นต้นสืบพยานโจทก์และให้จำเลยทั้งสองอ้างตนเองเข้าเบิกความเป็นพยาน แล้วทั้งสองฝ่ายแถลงหมดพยาน ศาลชั้นต้นจึงได้พิพากษาคดีเท่ากับจำเลยทั้งสามยอมปฏิบัติตามที่ศาลชั้นต้นดำเนินการพิจารณาเสร็จสิ้น อันเป็นการให้สัตยาบันแก่การผิดระเบียบแล้ว จำเลยทั้งสามจะยกการผิดระเบียบดังกล่าวขึ้นมาในชั้นอุทธรณ์หาได้ไม่ ที่ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ข้อนี้ของจำเลยทั้งสาม ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของจำเลยทั้งสามข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ที่จำเลยทั้งสามฎีกาต่อไปว่า จำเลยทั้งสามได้เสียภาษีบำรุงท้องที่ มาโดยตลอดตามเอกสารใบเสร็จรับเงินที่แนบมาทำอุทธรณ์และฎีกา การที่ศาลอุทธรณ์เห็นว่าหลักฐานการเสียภาษีบำรุงท้องที่ของจำเลยทั้งสามไม่มี จึงคลาดเคลื่อนกับความเป็นจริง จำเลยทั้งสามได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับโจทก์ทั้งสองข้อหาบุกรุกที่ดินพิพาทตามสำเนาฟ้องที่แนบมาทำฎีกา การที่ศาลอุทธรณ์เห็นว่าพยานหลักฐานของจำเลยทั้งสามไม่มีน้ำหนักจึงคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงเช่นกัน ศาลฎีกาเห็นว่าเอกสารใบเสร็จรับเงินที่แนบมาทำอุทธรณ์และฎีกากับสำเนาฟ้องที่แนบมาทำฎีกาเป็นพยานหลักฐานอย่างหนึ่ง การที่จำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณาจำเลยทั้งสามมีสิทธิสาบานตนให้การเป็นพยานเองและถามค้านพยานโจทก์ได้ตามมาตรา 199 วรรคสอง (เดิม) แต่ไม่มีสิทธิส่งเอกสารดังกล่าวเป็นพยานหลักฐาน ศาลฎีกาจึงไม่อาจนำเอกสารดังกล่าวมาใช้ในการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานเพื่อเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ดังที่จำเลยทั้งสามฎีกาได้ ส่วนฎีกาของจำเลยทั้งสามนอกจากที่กล่าวข้างต้น จำเลยทั้งสามคัดลอกข้อความที่อุทธรณ์มาเป็นฎีกาทั้งสิ้นโดยไม่ได้โต้แย้งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่าไม่ถูกต้องหรือคลาดเคลื่อนอย่างไร ที่ถูกแล้วศาลอุทธรณ์ควรวินิจฉัยอย่างไร จึงเป็นฎีกาไม่ขัดแย้ง ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทั้งสามฟังไม่ขึ้น" พินิจฉัย

องค์คณะ

ไพโรจน์ วายุภาพ · ธนัท วิรบุตร์ · พิชัย อภิชาติอำมฤต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/7321/2550>